

Világ bajnokság majdnem hazai terepen

Írta: Gösswein Csaba

2008-08-19 15:48

A 2008-as Világ bajnokságnak Csehország adott otthont, gördülékeny rendezés, és magyar szemnek nem különösebben szokatlan terepek, amiket előre borítékolni lehetett. A válogatott keret évek óta rendszeresen járt a környékre, célzottan a VB felkészülés jegyében, de már korábban, pusztán az erős mezőny, és a színvonalas versenyek miatt is. A sok látogatás, verseny és edzőtábor alatt pedig volt bőven lehetőség megismerkedni a cseh terepekkel, így mikor elérkezett a VB-re utazás időpontja, már szinte haza mentünk Csehországba. És az eredmények nem is maradtak el. Sok tekintetben az utóbbi évek legjobb Világ bajnokságát teljesítettük, biztató eredménnyel.

Az első versenynap a sprint jegyében telt, Ildi, Detti, Évi, Isti, Zsolt és Ádám részvételével. A selejtezőket délelőtt Prostejov, a döntőket délután Olomouc belvárosaiban rendezték. Nem kis sikerélmény volt, hogy a selejtezőben elindult hat magyarból öt továbbjutott, és a 100%-os mérleg sem volt messze. Zsolt futásában is benne volt a döntő, de egy-két kisebb hiba végül elválasztotta tőle, illetve ő is veszített egy vitatott kerítésábrázolás miatt, ahol áthatolhatónak jelöltek egy csaknem ember magasságú kerítést, és aki ezt ennek ellenére nem „hatolta” át, az 10-15 másodperc idővesztéséget el is könnyvelhetett magának. Ez elsősorban a lányok versenyében volt kritikus pont, hiszen ők még érzékenyebbek a kerítésmászásokra. De Zsolt is azt nyilatkozta a verseny után, hogy amikor meglátta maga előtt a kerítést, fel sem merült benne, hogy ezen most neki át kéne másznia, így a legközelebbi bejárat felé vette az irányt. Sebaj, a 6-ból 5 bejutás így is remek kezdés volt.

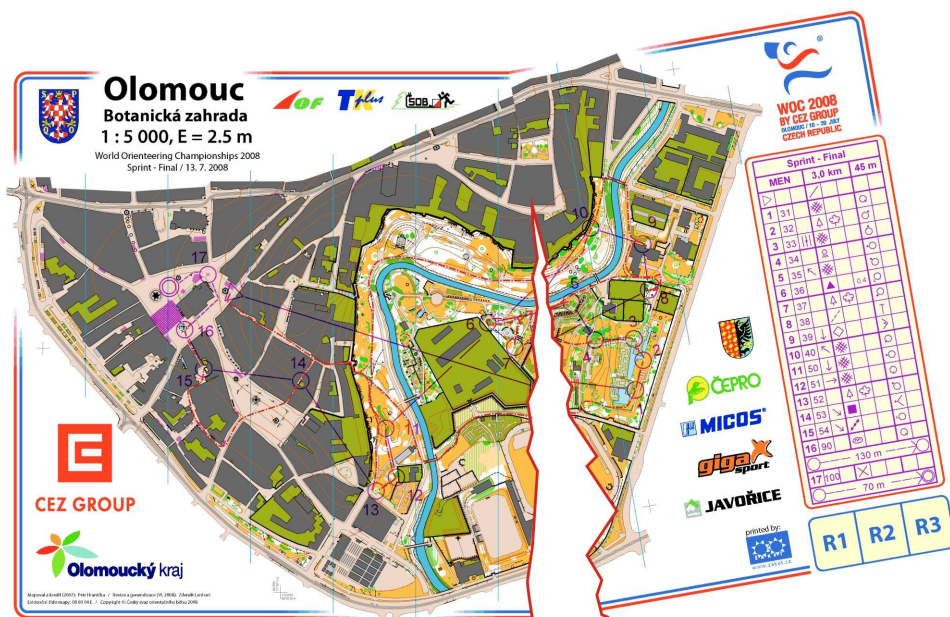
A döntőben a lányok és a fiúk versenye időben elkülönítve zajlott, ami csak azért okozott némi bonyodalmat, mert az ezzel kapcsolatos karanténok működésére vonatkozó információ kicsit elsikkadt az izgalmak közepette. Így amikor a lányok beregisztráltak, mint derült égből a villámcsapás jött a felismerés, hogy igazából percekben belül a fiúknak is meg kéne érkezniük. Gyors telefon vissza a szállásra, a fiúk pedig délutáni szisztájukat félbeszakítva gyorsan villamosra szálltak, és a lehető leggyorsabban bejelentkeztek a karanténba. A malőr következménye mindössze annyi lett, hogy Isti végül kézzel rajzolt rajtszámmal, és kölcsöncipőben futott, de a csehek jóindulatának köszönhetően nem zárták ki őket még a verseny kezdete előtt.

Mindezekről az eseményektől távol, Olomouc főterén, közben lezajlott a megnyitó, a szép számmal megjelent magyar szurkolók pedig lassan elfoglalták helyeiket a befutókordon mellett, hogy előbb Évinek, majd Dettinek, végül pedig Ildinek szurkoljanak. A lányok jól futottak, a kiemelkedő eredmény most elmaradt, bár Detti a 24. helye kimondottan jó, és Évi és Ildi se panaszkodhatnak a 31. és 34. helyeik miatt. A versenyt szoros küzdelemben végül a norvég Anna Margrethe Hausken nyerte Minna Kauppi és Helena Jansson előtt.

Ezután következtek a fiúk, első magyar érdekeltségként pedig Isti, aki a lányokhoz hasonlóan végül a középmezőnyben, a 35. helyen végzett pályafutása első VB döntőjében. Ekkor az időjárás még kegyes volt a versenyzőkhöz, ám a verseny feléhez közeledve romlani kezdett, és hamarosan le is szakadt az ég alja, alaposan eláztatva Olomouc belvárosát és a környező parkokat. Ennek a nézőkön túl az éppen pályán lévőök örülhettek a legkevésbé, de a későbbi rajtolók versenyét is befolyásolta. Például mindjárt Ádámét, aki szokásos remek kezdését – vezetett az elején – követően a parkos részen, a vizes fűvön megcsúszott, és eközben a térképét fóliástul, mindenestül, gyakorlatilag kettétépte. Ez persze meg is zavarta egy kicsit, de

azon túl is komoly nehézségeket okozott a pálya hátralevő részének teljesítésében, hiszen a szakadás több átmenetet is érintett, és a kezelhetetlenné vált térképen ezeket illesztgetni nem egyszerű feladat volt. Ádám dicséretére legyen mondva, így is befutott a 30. helyre, ami ugyan nyilvánvalóan messze elmaradt a várakozásaitól, de ilyen körülmények közt nem volt egy rossz eredmény. A győzelmet végül az orosz Andrey Khramov szerezte meg, akit szemmel láthatóan nem zavart a vihar. Daniel Hubmann sokadik ezüstérmét szerezte meg, ezúttal két másodpercre az aranytól, a harmadik hely pedig a svéd Martin Johanssoné lett.

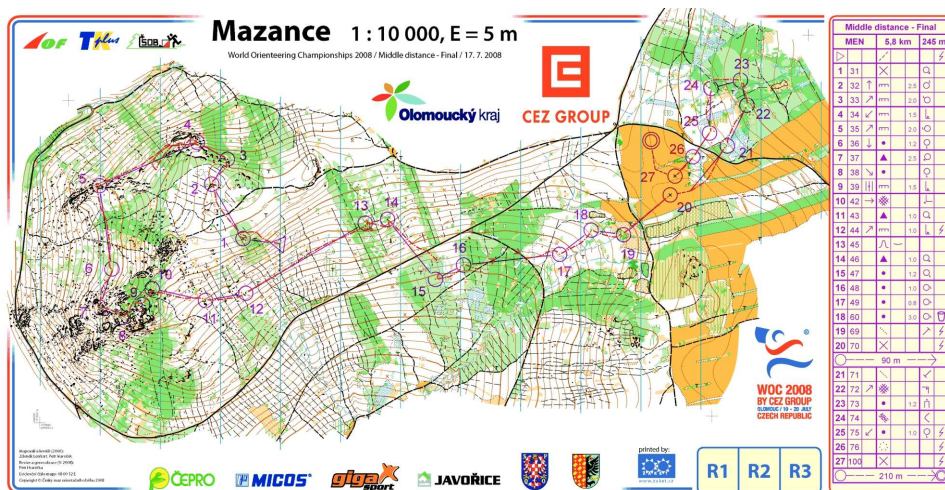
Ádám útvonala a szakadással - [itt meg](#) szakadás nélkül.

A verseny meglepetés azonban mégsem hozzájuk, hanem a háromszoros sprint világbajnok Emil Wingstedt-hez fűződött. Emil éppen az egyik TV-s ponthoz közeledett, ahol természetesen éppen átvette volna a vezetést, amikor a célterületen az óriáskivetítőt figyelő nézők legnagyobb döbbenetére, lendületből elszárguldott 10 méterrel a pont mellett, és pontfogás nélkül ment tovább a következő átmenetre. Nyilvánvalóan éppen

előre gondolkodott, valamelyik következő átmenet útvonalválasztási lehetőségeit sorra véve, és eközben megfeledkezett az éppen aktuális pontról... Úgy látszik, háromszoros világbajnokok is csinálnak néha ilyeneket.

A következő versenynap, egy pihenőnap után, a hosszútáv selejtezői voltak. Az indulók itt Ági, Detti, és Fanni, valamint Létra, és Ádám és én voltunk. Az eredmények hasonlóan jól alakultak, mint a sprint selejtezőben, igaz itt most „csak” négy továbbjutóra futotta, ám közülük Detti és Ádám is az igen előkelő 4. helyen, két igen jól kivitelezett verseny után.

Egy újabb pihenőnap után a középtáv következett a programban, a sprinthez hasonlóan, egy napon selejtezővel és döntővel. És ez lett az egyetlen versenynap a VB-n, amikor nem sok sikerélmény jutott a magyar csapat számára. Zsolti mentette meg a csapat becsületét egyetlen továbbjutóként, de később a döntőben neki is jött össze igazán. Egy csúnya hiba a négyes pontra, amikor elcsúszott egy átmenetet, és már az ötösrre kezdett el tájékozódni, megpecsételte a futását.

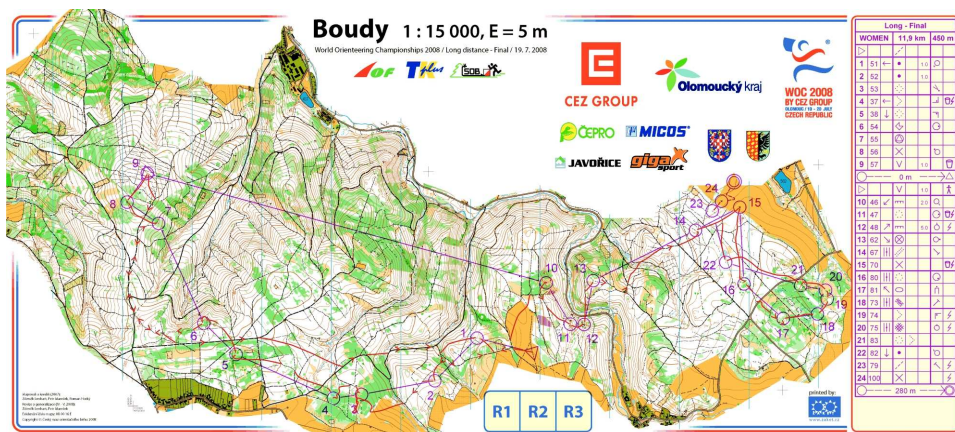
Zsolti útvonala

A nők versenye Minna Kauppi dominanciájával ért véget, miután minden nagy ellenfele elvázott a helyenként a Jicin környéki homokkősziklás labirintusokat idéző terepen. A második helyet a negyedik gyereke után a válogatottba csak a váltó miatt visszaérő „veterán” Vroni Koenig-Salmi szerezte meg, míg a bronzérem a hazaiak nagy öröme a

fiatalabb Brozkova nővér nyakába került. A Brozkova testvérek egyébként pont a homokkőves területen nőttek fel, így ezt a fajta tájékozódást talán mindenkinél jobban ismerik. A hazai pálya ezt a fajta előnyét a férfi kategóriában Michal Smola is élvezte, akinek ugyan fő száma a hosszútáv, ezen a világbajnokságon

mégis középtávon sikerült harcba bocsátkoznia az aranyérem megszerzéséért, nem mindennapi izgalmak közepette. Az átfutóponton, alig pár pontra a végétől, az első három között mindössze másfél másodperc volt a különbség! A Hubmannhoz hasonlóan szintén „örök második” Valentin Novikov vezetett, Smola és az örökös favorit Gueorgiou előtt, de tekintettel az időkülönbségekre, nyugodtan tekinthetjük úgy, hogy holtversenyben álltak. A kiskörön Gueorgiou aztán nem kegyelmezett, és fantasztikus teljesítménnyel fél percet adott ellenfeleinek, bebiztosítva ötödik bajnoki címét középtávon, miközben a hazai közönség buzdítása a második helyre repítette be Smolát.

A középtáv után már csak két szám, a hosszútáv döntője, valamint a váltó volt hátra a VB programból. A hosszútávon – miután én nem indultam el a váltóra tekintettel – végül csak Fanniért, Dettiért, és Ádámért lehetett szorítani. Közülük vitathatatlanul Detti örvendeztette meg legjobban a magyar szurkolókat, aki a mögötte induló Sofie Johanssonnal félpályától együttfutva a 13. helyet szerezte meg. Erről részletesebben a [vele készített interjúban](#) lehet olvasni. Fanni is jól futott, a mezőny elejéről rajtolva 23. lett, és Ádám 30. helye se rossz, bár ő ennél megint csak jobbat szeretett volna - állítása szerint fizikailag nem bírta aznap.

Detti útvonala

Az élmezőny küzdelmei kevés nagy meglepetést hoztak, kisebbek viszont akadtak. Mindjárt ott volt például a női győztes Dana Brozkova, aki ugyan várható volt, hogy jó lesz, hazai pályán is versenyzett, de azért a győzelmére azt hiszem kevesen fogadtak volna. Persze szoros volt a verseny, leginkább a norvég Marianne Andersennel,

aki sokáig vezetett – pedig idén gyakorlatilag a VB volt az első versenye, miután az egész tavaszi szezonban sérüléssel bajlódott – de a végén Dana hajrázott jobban. A férfiaknál négy EB és három VB ezüstérme mellé Daniel Hubmann végre megszerezte első aranyérmét, melyet egész biztosan fog még több is követni. 106 perc futás után Anders Nordberg ért be a második helyre, de a legboldogabb a dobogón valószínűleg François Gonon volt, aki Gueorgiou árnyékából kilépve első egyéni érmét szerezte világversenyen. A szlovák Marian Davidik hatodik helye is említésre méltó még!

És akkor következhetett az utolsó versenyszám, a váltó, amelyről álljon itt a szövetségi kapitányunk Tájolóban is megjelent értékelése:

“

Az utolsó napon jött a csattanó. Egész héten többször beszéltünk a váltótaktikáról, a feladat végrehajtásáról. Én a 13. helyeket láttam reálisnak, és ezt a jövő évi eredmények szempontjából szükséges lépcsőfoknak tekintettem. Előző este arról beszéltünk, milyen szép is lenne a 10. hely ... Ez volt az álmainkban.

Az álom megvalósult! De milyen izgalmak között! Először a nők futottak: Fanni megbízható futással 4 perc hátránnyal jött a 12. helyen, amit Évi szoros versenyben nagyon szépen felhozott a 9-re. A kivetítő képein, a GPS nyomkövető és a hangosbemondó alapján követtük Ildit, aki a sűrű mezőnyben változó helyeken futva borzolta az idegeinket, és amikor a végéhez közeledve az angol lány mögött a 11. helyen mondták be, elszomorodtam. Kisvártatva azonban megjelentek hárman a réten a befutópont felé haladva! A dobogón Ildi bélyegzett elsőnek ... ekkor egy rugó kilökte őt és végig vezetve a 10. pozícióban ért célba minden erejét kifutva magából! Ez a látvány örökre felejthetetlen marad számomra!

Néhány perccel ezelőtt elrajtolt a fiúk mezőnye, ahol Ádámot az élmezőnyben mutatták a pályán. Végül 3 perc hátránnyal tizenhatodiknak érkezett a váltáshoz. Az elején nem a helyezések, hanem a minél kisebb időkülönbség számított, és ez biztató volt. Innen kezdve egyre jobban

hanem a minél kisebb időkülönbség számít, és ez biztató volt. Innen kezdve egyre jobban izgultam, amikor Csabit a pálya során jobb és jobb helyezéssel mondták be. Végül nagyszerű teljesítménnyel, 10 másodperccel a második legjobb időt futotta a második futók között, a svájci Merz-cel együtt hajtva, és – a végén még Smolát lehajrázva – az 5. helyen küldte ki Zsoltot az utolsó szakaszra. Befutó emberünk a férfi mezőny legjobbjai között nehéz feladatot kapott, de megállta a helyét, és neki is sikerült a 10. helyet elérni!

Ezen a napon 6 ember közös munkájával régen látott sikert értünk el!

A női váltó a 1999-es skóciai VB óta nem volt első 10-ben, a férfi váltó 91 óta. Egyéniben utoljára Doma tudott ez első 15-ben végezni. 10 döntőbe jutás úgy, hogy középtávon egyértelműen betlizett a csapat. És jövőre immár ténylegesen hazai pálya. [A zászló már Miskolcon van.](#)

Eredmények, térképek, és sok minden más érdekesség elérhető a [VB honlapjáról](#) .

“ Légy Te az első hozzászóló

Csak a regisztrált látogatók szólhatnak hozzá.
Kérjük, hogy jelentkez be vagy regisztrálj.

Powered by AkoComment Tweaked [Special Edition](#) v.1.4.6
AkoComment © Copyright 2004 by Arthur Konze - www.mamboportal.com
All right reserved

[Ablak bezárása](#)